

عنوان مقاله:

مدل یابی روابط ساختاری تعارضات والدین و نوجوانان با پرخاشگری از طریق نقش میانجی خودکنترلی ادراک شده

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی قم، دوره 14، شماره 10 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا محمدعینی - PhD Candidate in Educational Psychology, Department of Psychology, Babol Branch, Islamic Azad University

جمال صادقی - Assistant Professor, Department of Psychology, Babol Branch, Islamic Azad University

فریبرز درتاج - Professor, Department of Educational Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabataba University

علیرضا همایونی - Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Literature and Humanities, Bandargaz Branch, Islamic Azad University

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پرخاشگری یکی از مسائل مهم در دوران نوجوانی بوده و به عنوان یک مشکل شدید و رو به افزایش در میان نوجوانان و جوانان شناخته شده است. عدم مهار رفتار پرخاشگرانه علاوه بر اینکه باعث ایجاد مشکلات بین فردی می شود، ممکن است منجر به انواع مشکلات جسمی- روانی مانند زخم معده، سردردهای میگرنی و افسردگی شود. در این راستا، پژوهش حاضر با هدف مدل یابی روابط ساختاری تعارضات والدین و نوجوانان با پرخاشگری از طریق نقش میانجی خودکنترلی ادراک شده در نوجوانان دختر انجام شد. روش بررسی: روش انجام پژوهش حاضر، توصیفی- همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش را دانش آموزان دختر مقطع متوسطه در شهر قم تشکیل دادند که ۶۰۷ نفر از آن ها به روش نمونه گیری خوشه ای مرحله ای در پژوهش شرکت نمودند و به پرسشنامه های تعارضات والدین و نوجوانان، خودکنترلی ادراک شده و پرخاشگری پاسخ دادند. پایایی و روایی ابزارها با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و تحلیل عاملی تاییدی، تایید گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار Amos ۲۴ استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان دادند که تاثیر تعارضات والدین و نوجوانان بر خودکنترلی ادراک شده، منفی و معنادار است ($\beta = -0.10$ ، $P < 0.05$)؛ اما تاثیر تعارضات والدین و نوجوانان بر پرخاشگری نوجوانان، مثبت و معنادار بود ($\beta = 0.54$ ، $P < 0.05$). همچنین تاثیر خودکنترلی ادراک شده بر پرخاشگری نوجوانان، منفی و معنادار ارزیابی شد ($\beta = -0.17$ ، $P < 0.05$). نتیجه گیری: در مجموع می توان نتیجه گرفت که تعارضات والدین و نوجوانان منجر به کاهش خودکنترلی ادراک شده و افزایش پرخاشگری نوجوانان دختر می شود. بر مبنای نتایج، خودکنترلی ادراک شده بر رابطه بین والدین و نوجوانان و پرخاشگری تاثیرگذار است.

کلمات کلیدی:

Family Conflict, Perceived Self-Control, Aggression, Problem Behavior, تعارضات خانواده، خودکنترلی ادراک شده، پرخاشگری نوجوانان، مشکلات رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1530843>

